

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Topală Igor în numele părții vătămate Belenco Daniil, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, de avocatul Grozova Liudmila în numele inculpatului Belonosov Egor și avocatul Caminscaia Aliona în numele inculpatului Ivanciuc Nichita, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 26 aprilie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Belonosov Egor Xxxxx,

născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxx, bd. Xxxxx, ap. xxxxx,

și

Ivanciuc Nichita Xxxxx,

născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 16 iulie 2014 - până la 26 aprilie 2016 (instanța de fond);*
- 2. de la 11 iulie 2016 - până la 01 decembrie 2016 (instanța de apel);*
- 3. de la 04 decembrie 2017 - până la 13 decembrie 2017 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 26 aprilie 2016, au fost condamnați:

- *Ivanciuc Nichita și Belonosov Egor* în baza art. 189 alin.(2) lit.b),d) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, fiecare.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, fiecăruia.

Totodată, procesul penal în privința lui Belonosov Egor în baza art. 186 alin.(4) Cod penal a fost încetat, din motivul împăcării părților.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de reprezentantul

legal al părții vătămate Belenco S. către reprezentanții legali ai inculpaților Belonosov O. și Ivanciuc S., urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Ivanciuc Nichita și Belonosov Egor la data de 24 mai 2013, aproximativ la ora 15⁰⁰, împreună cu o altă persoană nestabilă, pe nume Sergiu, urmărind scopul obținerii unui profit ilicit, în timp ce minorul Xxx, a.n. xxxx, se afla cu colegii săi în preajma liceului „Xxx”, situat pe str. Xxx, mun. Xxx, i-au solicitat ultimului și colegului său Condrea N. să-i urmeze puțin mai departe de colegii lor, unde, prin amenințarea lui Xxx cu moartea și aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătatea persoanei, i-au cerut ca imediat sau pe parcursul a 2 zile, să le transmită bani în sumă de xxxx lei sau telefonul mobil avut asupra sa, bunuri ce ulterior urmau a fi transmise lui Belonosov E., pentru a le folosi în interese personale, cu condiția nerăspândirii unor date defăimătoare despre el și colegii liceului în care își petrece studiile, cauzând părții vătămate suferințe psihice, încât ultimului îi era frică de a se deplasa de unul singur în locurile publice.

Tot el, Belonosov Egor, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Deliu I., la data de 13 octombrie 2015, în perioada de timp 13⁰⁰-13²⁹, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a deteriorat geamul din partea dreaptă din spate a automobilului de model „Xxx” cu n/î Xxx, care era parcat pe str. Xxx, mun. Xxx, de unde Deliu I. a sustras pe ascuns o geantă din piele de culoare cafenie la preț de xxxx lei, în care se afla un portmoneu din piele de culoare neagră la preț de xxxx lei, cu mijloace bănești de xxxx euro, care conform cursului oficial al BNM constituia xxxx lei, xxxx dolari SUA, care potrivit cursului oficial constituia suma de xxxx lei, xxxx ron, care conform cursului oficial constituia xxxx lei, xxxx hrivne ucrainenești, care potrivit cursului oficial constituia suma de xxxx lei, cauzându-i părții vătămate Povar O., daune în proporții considerabile și mari în sumă de xxxx lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel reprezentantul legal al părții vătămate Belenco S., avocatul Caminscaia A. în numele lui Ivanciuc N. și avocatul Grozova L. în numele inculpatului Belonosov Eg., care au solicitat:

- reprezentantul legal al părții vătămate Belenco S., casarea parțială a sentinței în partea aplicării pedepsei stabilite inculpaților și în latura civilă, cu

pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie stabilită o pedeapsă mai aspră și admisă integral acțiunea civilă înaintată. În argumentarea apelului, a indicat că pedeapsa aplicată lui Ivanciuc N. și Belonosov Eg. este prea blândă în raport cu fapta comisă.

Instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de consecințele acestei infracțiuni care a provocat stare de frică și frustrare, or, în speță doar o pedeapsă mai aspră cu privarea de libertate va avea efect asupra reeducării inculpaților. Referitor la acțiunea civilă înaintată a indicat că a solicitat să fie încasat prejudiciul moral de la inculpați în mărime de xxxx lei, însă instanța de fond a admis-o în principiu, fără a se pronunța asupra cuantumului prejudiciului moral. Astfel, instanța de judecată urma să se pronunțe în sentință asupra acțiunii civile, având în vedere suferințele psihice ale părții vătămate, caracterul faptei infracționale săvârșite, că victima este minoră, care a fost influențat psihic prin faptul exprimării în promisiunea aplicării unor măsuri, răspândirea știrilor defăimătoare, ruperea picioarelor în cazul în care victima nu va îndeplini cererea inculpaților. Aceste circumstanțe confirmă solicitarea prejudiciului moral cauzat părții vătămate de către inculpați, în baza cărora instanța urma să o admită.

- avocatul Caminscaia A. în numele lui Ivanciuc N., casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

A indicat că instanța de judecată a apreciat unilateral probele prezentate luând în considerație doar poziția acuzării. Inculpatul este nevinovat, fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, iar probele sunt insuficiente și contradictorii. Ivanciuc N. nu a recunoscut vina la nici o etapă a procesului penal, iar declarațiile sale au fost confirmate de către Belonosov E. La fel, a menționat că instanța de judecată urmează să țină cont de prezumția nevinovăției, sau, vinovăția persoanei nu poate fi întemeiată pe presupuneri, iar toate dubiile fiind interpretate în favoarea inculpatului.

- avocatul Grozova L. în numele inculpatului Belonosov Eg., casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat. Soluția de condamnare este vădit ilegală și neîntemeiată, lipsită de suport juridic și probant, deoarece atât în cadrul urmăririi penale, cât și judecării cauzei de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate probe ce ar dovedi că infracțiunea a fost săvârșită de Belonosov Egor. Organul de urmărire penală nu a acumulat probe în vederea

descoperirii faptei, dar dimpotrivă, învinuirea s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate.

Din declarațiile părții vătămate depuse în cadrul urmăririi penale și instanței de judecată, rezultă că Belonosov E. nu este implicat în comiterea faptei imputate. Careva cereri din partea inculpatului de a transmite bunurile care-i aparțin părții vătămate nu au fost, precum și amenințările cu violența nici nu au putut fi, deoarece inculpatul nu a fost prezent în preajma liceului și nici la telefon nu a avut cu ultimul careva discuții ce ar constitui obiectul juridic al infracțiunii de șantaj. Or, constrângerea trebuie să fie de natură directă a produce celui împotriva căreia se exercită o stare de temere, deoarece numai în felul acesta fapta aduce atingere libertății morale a persoanei și constituie o infracțiune contra acestei libertăți, respectiv, infracțiunea de șantaj. Victima a declarat că îi era frică numai de Ivanciuc N., fapt ce la determinat să nu povestească părinților despre cele întâmplate.

În cadrul urmăririi penale, avocatul lui Belonosov E. a solicitat efectuarea confruntării între ultimul și victimă, însă acuzatorul de stat a respins cererea, motivând că între declarațiile participaților nu există contradicții esențiale. Rezultă că atât declarațiile părții vătămate, cât și a inculpatului, în principiu, sunt identice, ceea ce denotă că Belonosov E. nu a comis fapta imputată, deoarece partea vătămată, nici nu a înaintat careva pretenții față de inculpatul Belonosov Eg. în plângerea depusă și când a fost audiat în calitate de parte vătămată.

La etapa judecării cauzei, la întrebarea apărătorului inculpatului, dacă a fost șantajat de Belonosov Eg., victima a declarat că nu. Prin urmare, acuzatorul de stat, nu a adus învinuirea în aspectul în care a susținut-o pe parcursul judecării cauzei și anume prin probele administrate se confirmă nevinovăția lui Belonosov E. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin.(2) CP, sau, învinuirea adusă inculpatului nu s-a specificat în ce constau elementele constitutive ale infracțiunii imputate, care era rolul lui Belonosov E., prin ce se manifestă amenințarea cu moartea, dacă careva realizări directe sau indirecte a amenințării a avut loc între persoana vătămată și inculpat. Procurorul s-a bazat doar pe plângerea depusă de către reprezentantul părții vătămate Belenco S., însă în declarațiile depuse de partea vătămată sunt relatate alte circumstanțe de fapt și de drept.

Nu este clar în ce temei instanța a ajuns la concluzia că partea vătămată avea stare de frică, or, Xxxx a declarat că după ce a discutat cu Ivanciuc N., a

plecat cu diriginta și colegii din clasă la o excursie la muzeu, fără a comunica profesoarei despre incidentul produs în fața liceului.

Astfel, la adoptarea sentinței au fost încălcate grav prevederile art. 385 și 394 CPP, nefiind apreciate probele din punct de vedere juridic, în privința pertinentei acestora.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, au fost admise din alte motive apelurile declarate de reprezentantul legal al părții vătămate Belenco S., avocatul Caminscaia A. în numele lui Ivanciuc N. și avocatul Grozova L. în numele lui Belonosov Eg., casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și acțiunii civile, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Lui Ivanciuc Nichita și Belonosov Egor condamnați în baza art. 189 alin.(2) lit.b),d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal li se stabilește pedeapsa de 3 ani 6 luni închisoare, fără amendă, fiecăruia.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, fiecăruia.

A fost admisă parțial acțiunea civilă depusă de reprezentantul legal al părții vătămate Belenco Stanislav și s-a încasat de la Ivanciuc N. și Belonosov E. în beneficiul lui Belenco Daniil prejudiciul moral câte xxx lei, de la fiecare. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. Instanța de apel a conchis că, vina inculpaților de comiterea infracțiunii imputate este dovedită pe deplin prin probele, cercetate în cadrul ședințelor de judecată, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Astfel, s-a constatat cu certitudine prezența în acțiunile inculpaților a componentei de infracțiune prevăzută de art. 189 alin.(2) lit. b),d) Cod penal, iar instanța de fond corect a conchis că partea vătămată Belenco D. și inculpatul Belonosov Eg. învățau în același liceu Xxxx, iar Ivanciuc N. învăța la o școală din sect. Xxxx, mun.Xxxx și pe victimă îl cunoștea din spusele lui Belonosov E., cu care sunt în relații de prietenie. Astfel, Ivanciuc N. nefiind cunoscut și nici într-o relație de prietenie cu Xxxx putea solicita bani de la ultimul doar la indicația lui Belonosov E., fiindcă din mulțimea de copii aflați în curtea școlii Ivanciuc N. l-a chemat într-o parte anume pe victima Belenco D. Mai mult ca atât, Belonosov Egor era autoritar în liceul dat, atât din punct de vedere pozitiv, cât și negativ. Victima necunoscându-l pe inculpatul

Ivanciuc N., nici nu avea motive de a-i transmite careva bunuri sau bani sau de a avea frică despre răspândirea unor informații defăimătoare prin liceu, decât doar prin implicarea lui Belonosov E.

La fel, instanța de fond corect a apreciat critic versiunea inculpatului Ivanciuc N., precum că el a cerut doar xxxx lei de la partea vătămată pentru a se juca în internet, or, în această situație este inexplicabilă starea de frică a victimei, precum și refuzul de a ieși singur în locurile publice. Mai mult că și martorul Condrea N. a explicat că după incidentul produs la care a fost prezent, are stare de frică. Prin urmare, just s-a constatat că starea de frică, spaimă, nu poate apărea de la o simplă solicitare de a fi împrumutați xxxx lei. Cererea de transmitere a sumei de bani a avut loc cu anumite condiții, care după cum susține partea vătămată prin vinderea telefonului, sustragerea banilor de la părinți, în caz contrar a fost amenințat victima că va fi defăimat în fața colegilor de liceu și că îi vor fi rupte picioarele.

Totodată, critic a fost reținută poziția că Ivanciuc N. a împrumutat bani de la partea vătămată, or, atât din declarațiile victimei, a martorului ocular Condrea N., precum și din plângerea înaintată organelor de drept de către reprezentantul părții vătămate, rezultă că în cadrul solicitării de transmitere a banilor aceștia erau pentru Belonosov Egor.

Astfel, just s-a constatat că Xxxx a fost amenințat, fapt care s-a manifestat prin influența psihică a victimei minore, fiind exprimată prin amenințări, promisiunea aplicării unor măsuri cu răspândirea știrilor defăimătoare, ruperea picioarelor, în cazul în care victima nu va îndeplini cerințele inculpaților de transmiterea banilor. La calificarea infracțiunii nu contează dacă a existat sau nu în realitate posibilitatea de a realiza amenințarea, fiind suficient ca victima să perceapă amenințarea ca una reală. Comportamentul schimbat al părții vătămate, starea de neliniște și frică a fost observată la victimă de către mătușa acestuia, care a și anunțat tatăl părții vătămate minore.

În cadrul ședinței de judecată s-a demonstrat că Ivanciuc N. a cerut bani de la Xxxx doar la indicația lui Belonosov Eg., care învăța într-un liceu cu partea vătămată. Astfel, defăimarea victimei față de colegii acestuia era reală și putea fi efectuată numai de către Belonosov Egor.

Implicația inculpatului Belonosov Eg. în amenințarea minorului Xxxx cu scopul de a obține bani de la acesta este confirmat prin declarațiile victimei, potrivit cărora Ivanciuc N. a solicitat bani anume pentru a-l salva pe

Belonosov E. de la poliție, fapt confirmat prin depozițiile martorului Condrea N., care a fost prezent la momentul amenințării. Totodată, la momentul înaintării plângerii de către reprezentantul părții vătămate, s-a solicitat atragerea la răspundere a persoanei lui Belonosov Egor.

De asemenea, instanța a considerat neîntemeiată poziția apărătorului în numele lui Belonosov E. precum că declarațiile victimei nu sunt pertinente și nu pot fi puse la baza învinuirii, or, aceste declarații sunt constante pe tot parcursul procesului penal, nefiind contradicții și nu conțin divergențe față de celelalte probe, astfel, neexistând nici un temei de a pune la îndoială credibilitatea acestor declarații. Totodată, s-a considerat irelevant argumentul apelantului precum că declarațiile părții vătămate coincid cu cele ale inculpatului Belonosov E., sau, depozițiile acestora sunt radical diferite.

Neîntemeiat fiind argumentul avocatului în numele lui Belonosov Eg. precum că din declarațiile victimei rezultă că inculpatul nu este implicat în această faptă, deoarece partea vătămată a declarat că: *Ivanciuc N. i-a spus că dacă va găsi bani, îi va lua pe toți. El a controlat partea vătămată în buzunarul din spate și a găsit xxxx lei, spunând că are nevoie de banii aceștia pentru a-l scoate de la închisoare pe Belonosov Egor. L-a întrebat dacă are telefon, i-a spus să-l vândă, la ce victima a refuzat, după care i-a spus să aducă xxxx lei de la părinți tot pentru Belonosov Eg. Apoi, l-a întrebat de ce l-a dat pe Belonosov E. la poliție. Partea vătămată a spus că o să-l pună și pe el la poliție, atunci fiind amenințat că o să-i rupă picioarele și că o să-l omoare.... Când Ivanciuc N. cerea bani, a spus că Belonosov E. este la sectorul de poliție.*

A fost respins argumentul avocatului inculpatului Belonosov E. precum că careva cereri din partea inculpatului de a transmite bunurile care îi aparțin părții vătămate nu au fost și amenințările cu violență nici nu a putut fi, deoarece inculpatul nu a fost prezent în preajma liceului și nici la telefon nu a avut cu ultimul careva discuții ce ar constitui obiectul juridic al infracțiunii de șantaj, or, în cadrul laturii obiective a infracțiunii de șantaj, cerere reprezintă o pretenție, o revendicare făcută în orice formă.

Avocatul a invocat ca temei de achitare a lui Belonosov E. faptul că în cadrul urmăririi penale, avocatul inculpatului a solicitat efectuarea confruntării între ultimul și partea vătămată, însă acuzatorul de stat a respins această cerere, motivând că între declarațiile participanților nu există contradicții esențiale. În acest sens, s-a indicat că motivul de bază de adoptare a unei asemenea soluții de către organul de urmărire penală a fost dreptul

părții vătămate minore, care în rezultatul confruntării poate fi victimizată în mod repetat. Mai mult, ordonanța de respingere a demersului apărătorului nu a fost atacată în ordinea stabilită, la procurorul ierarhic superior, necătând la faptul că legislația procesual-penală permite asemenea oportunitate.

La fel, s-a indicat că este eronată argumentul apărării că partea vătămată nu a înaintat careva pretenții în privința lui Belonosov Eg., or acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate fiind înaintată cu pretenții morale față de ambii inculpați. Astfel, personal victima în instanța de apel a declarat repetat că are pretenții față de inculpați.

Referitor la apelul reprezentantului legal al părții vătămate Belenco S. care a solicitat aplicarea unei pedepse mai aspre față de inculpați, considerând că pedeapsa aplicată este prea blândă în coraport cu circumstanțele cauzei, persoana victimei și consecințele infracțiunii, instanța a indicat următoarele.

Potrivit art. 70 alin.(3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită redusă la jumătate.

În conformitate cu art. 79 Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

Sanctiunea art.189 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani cu amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Instanța de fond, la aplicarea și individualizarea pedepsei inculpaților, a indicat că ține cont de prevederile art. 7,75 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, persoana vinovată, de scopul de corectare și reeducare a inculpaților, de prevederile art. 70 alin.(3) CP. Circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpaților instanța de fond

nu a stabilit.

Instanța de apel a reținut că infracțiunea a fost comisă de inculpați la data de 24 mai 2013, iar inculpații la acel moment aveau vârsta de 14 ani, adică infracțiunea a fost comisă în minorat.

Prin urmare, instanța constată ca circumstanța atenuantă și excepțională în privința ambilor inculpați - *comiterea infracțiunii de către minori*.

Astfel, instanța reține că în speță, în privința inculpaților minori prin prisma art. 70 alin.(3) Cod penal, se stabilesc noi limite ale pedepsei în baza art. 189 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, pedeapsa maximă ce poate fi aplicată la caz fiind de 3 ani 6 luni închisoare, care este sub limita minimă prevăzută de lege.

Stabilind inculpaților pedeapsa principală sub formă de 3 ani 6 luni închisoare, instanța de fond a numit o pedeapsă corectă în limita legii, precum și consideră că instanța de fond în mod just a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Instanța de apel a conchis că Ivanciuc N. și Belonosov E. au comis infracțiunea de șantaj în stare de minorat, iar potrivit art. 79 alin.(1) CP - minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională, motiv pentru care instanța de apel la stabilirea pedepsei va aplica față de inculpat și art. 79 Cod penal, luând în considerație circumstanța excepțională comiterea infracțiunii de către un minor.

Prin prisma art. 79 Cod penal, instanța de judecată are mai multe opțiuni la aplicarea unei pedepse mai blânde față de inculpat, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Prin urmare, instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților Ivanciuc N. și Belonosov E., ține cont de prevederile art.6,7,16,61,75,76,77,78-79,90 Cod penal, de gravitatea infracțiunii care face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, scopul de cupiditate, de persoana inculpaților, care la momentul comiterii faptei erau minori, fără antecedente penale, potrivit referatului preferențial de evaluare psihosocială a inculpaților, se caracterizează ca persoane cu perspective medii de reintegrare în societate, de circumstanța excepțională și atenuantă - săvârșirea infracțiunii de către un minor.

Astfel, ținând cont de norma art.79 Cod penal, instanța de apel a stabilit

față de inculpați o pedeapsă mai blândă, cu excluderea pedepsei complementară sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Totodată, în cadrul procesului penal reprezentantul legal al părții vătămate Belenco S. a solicitat încasarea din contul inculpaților prejudiciul moral cauzat în mărime de xxxx lei.

Prin sentința instanței de fond a fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Instanța de apel a menționat că instanțele judecătorești, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt.

Astfel, instanța de apel a reținut că, la determinarea cuantumului prejudiciului moral, ține cont de echilibrul dintre suferințele morale cauzate părții vătămate și starea materială a făptuitorului, considerând că suma de 4000 lei de la fiecare inculpat, constituie o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată Belenco D.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recurs ordinar avocatul Topală Igor în numele părții vătămate Belenco D., avocatul Grozova L. în numele lui Belonosov E. și avocatul Caminscaia A. în numele lui Ivanciuc N., care au solicitat:

- avocatul Topală Ig. în numele părții vătămate Belenco D., care indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) CPP, solicită casarea deciziei contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse mai aspre și admiterea integrală a acțiunii civile.

Instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpaților în raport cu fapta comisă, care este o infracțiune gravă și impune aplicarea unei pedepse privative de libertate față de inculpați, pentru ca aceștia să conștientizeze gravitatea infracțiunii și consecințele infracționale.

Mai mult, nu s-a ținut cont că prin infracțiunea de șantaj părții vătămate i s-a provocat stări de frică și frustrare, care fiind amenințat cu moartea și aplicarea violenței, inclusiv și cu răspândirea unor știri defăimătoare despre

victimă, acesta fiind un copil care percepe amenințările mai grav și periculos.

Cât privește soluția instanței de apel în latura civilă în partea prejudiciului moral a indicat că instanța parțial a admis-o, necătând că a ținut cont de circumstanțele care confirmă cauzarea prejudiciului moral.

- avocatul Grozova L. în numele lui Belonosov E, care, invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală solicită, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, precum și să fie respinsă acțiunea civilă.

În argumentarea recursului a indicat că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și judecării cauzei nu au fost prezentate probe ce ar dovedi că infracțiunea imputată a fost săvârșită de el.

Organul de urmărire penală nu a acumulat probe în vederea descoperirii faptei imputate, însă și-a bazat soluția doar pe declarațiile părții vătămate care sunt în susținerea poziției inculpatului Belonosov E.

Instanțele judecătorești greșit au apreciat probele și neîntemeiat a conchis că Ivanciuc N. la indicația lui Belonosov E. a solicitat bani de la Xxx din simplu motiv că alte persoane Ivanciuc N. nu cunoștea, fiind elev a altui liceu. Or, însăși partea vătămată a declarat că pe Ivanciuc N. îl cunoaște de la internet cafe unde de mai multe ori se jucau.

- avocatul Caminscaia A. în numele lui Ivanciuc N., invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.8) CPP, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. A indicat că instanțele judecătorești au apreciat unilateral probele prezentate, luând în considerație doar poziția acuzării, fără a le aprecia obiectiv, prin ce i-a încălcat grav dreptul inculpatului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO.

Inculpatul Ivanciuc N. vina sa în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, relatând evenimentele petrecute și anume că el cu cunoscutul său Sergiu se plimbau. El mergea pe drum, iar victima se afla în curtea liceului aproape de scările școlii. El l-a salutată pe Xxx și i-a cerut să-i împrumute xxx lei, dar victima i-a dat numai xxx lei. Ivanciuc N. a luat banii și i-a spus că o să-i întoarcă. După câteva zile inculpatul a aflat că în privința sa a fost scrisă plângere la poliție. Discuția s-a petrecut în prezența lui Condrea N. Astfel, declarațiile inculpatului Ivanciuc N. sunt confirmate pe deplin prin cele ale inculpatului Belonosov E. Reieșind din cele menționate, consideră că fapta nu întrunește elementele infracțiunii de șantaj.

7. Asupra recursurilor ordinare declarate nu a fost depusă referință.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

*Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Topală Igor în
numele părții vătămate Belenco D.*

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Totodată, instanța de recurs atestă că potrivit art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sunt în drept să declare recurs ordinar.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărârilor instanței de apel, potrivit art. 422 Cod de procedură penală, este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor cauzei, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 01 decembrie 2016, în prezența participanților la proces: acuzatorului de stat, părții vătămate Belenco D., reprezentantului legal al părții vătămate Belenco S., avocatului acestuia Topală I., inculpaților Ivanciuc N., Belonosov E., reprezentantului legal al inculpatului Ivanciuc N., Ivanciuc D. și avocaților inculpaților Caminscaia A. și Grozova L., aceștia fiind anunțați că pronunțarea integrală a deciziei motivate va avea loc la 29 decembrie 2016, ora 14⁰⁰, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d.39-51, vol.III).

La data fixată, s-a prezentat procurorul, iar partea vătămată Belenco D., reprezentantul legal și avocatul acestuia, inculpații Belonosov Eg., Ivanciuc N., reprezentanții legali și avocații acestora fiind absenți, după care, în conformitate cu prevederile art. 338 alin. (3) CPP, instanța a amânat pronunțarea hotărârii pentru data de 16.01.2017.

Tot din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că decizia motivată a fost pronunțată la 16.01.2017, la care a fost prezent doar procurorul, căruia i-a fost înmănată contra semnătură o copie a deciziei motivate, fapt confirmat inclusiv și prin recipisă (f.d.80, vol.III).

Potrivit prevederilor art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Reieșind din sensul articolului dat, durata termenului de recurs de 30 zile se calculează începând cu 17 ianuarie 2017 și se epuizează la 15 februarie 2017.

Astfel, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, care se contestă a fost pronunțată integral la 16 ianuarie 2017, iar conform datelor de înregistrare a secției documentare procesuală a cauzelor penale, recursul ordinar declarat de avocatul Topală Ig. în numele părții vătămate Belenco D., a fost expediat de la Oficiul Poștal Chișinău MD - 2012, la 22 februarie 2017 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 24 februarie 2017 (f.d.149-153, vol.III), după expirarea termenului legal de declarare a recursului ordinar.

Potrivit art. 230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, instanța de recurs concluzionează asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Topală I. în numele părții vătămate Belenco D., pe motiv că a fost declarat peste termen.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de avocații Grozova L., Caminscaia A. în numele inculpaților Belonosov E. și Ivanciuc N.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, avocatul Grozova L. în numele lui Belonosov E. invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct.6) și 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, iar avocata Caminscaia A. în numele lui Ivanciuc N. prevederile pct.8) al normei date, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise atunci când *instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor*

invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau aceasta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autori.

Cu referire la temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, invocat de către avocatul Grozova L. în numele lui Belonosov E., Colegiul penal îl apreciază ca fiind formal indicat, nefiind desfășurat, deoarece nu a nominalizat care anume situație, prevăzută la prevederea legală a temeiului menționat, este incidentă în cauză.

Sub acest aspect, instanța de recurs constată că temeiul pentru recurs nominalizat a fost indicat pur declarativ și este neîntemeiat, deoarece recurentul nu a specificat concret în ce constau erorile prevăzute de respectivul temei pentru recurs.

Din conținutul recursurilor rezultă că avocații Grozova L., Caminscaia A. în numele lui Belonosov E. și Ivanciuc N. invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, totodată, solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de Belonosov E., iar în privința lui Ivanciuc N. fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Belonosov E. și Ivanciuc N. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit.b), d) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Necătând la faptul că, inculpații vina nu și-a recunoscut-o, instanțele de fond și apel au constatat că vinovăția lor pe deplin a fost dovedită prin: - *declarațiile părții vătămate Xxxx*, care a explicat că în anul 2013, se afla în curtea

liceului „Xxxx”, deoarece se pregătea să meargă în excursie cu clasa. De el s-a apropiat Ivanciuc N. cu un băiat, pe care îl cunoaște doar vizual. Când s-a apropiat, a cerut bani, dar partea vătămată a spus că nu are. Atunci Ivanciuc N. i-a spus că dacă va găsi bani, îi va lua pe toți. L-a controlat în buzunarul din spate, unde a găsit xxxx lei și a spus că are nevoie de banii aceștia pentru a-l scoate de la închisoare pe Belonosov Eg. Când a găsit banii în buzunar, i-a luat. Apoi, i-a spus să mai aducă ulterior încă xxxx lei. L-a întrebat dacă are telefon, spunându-i să-l vândă, partea vătămată a refuzat, apoi i-a spus să aducă xxxx lei de la părinți. După care, Ivanciuc N. l-a întrebat de ce l-a dat pe Belonosov Eg. la poliție. I-a răspuns că o să-l dea și pe el la poliție, atunci fiind amenințat că o să-i rupă picioarele și o să-l omoare. Părinților victima nu le-a comunicat nimic referitor la incident, deoarece îi era frică ca să nu fie bătut de Ivanciuc N. și băiatul necunoscut. El, Xxxx i-a spus despre caz mătușii sale, deoarece aceasta a observat că era speriat, dar a rugat ca ultima să nu-i comunice tatălui. Partea vătămată a explicat că s-a speriat de incidentul dat, fiindu-i frică de ei. La fel, a relatat că atunci când Ivanciuc N. cerea bani i-a spus că Belonosov E. se află la sectorul de poliție. După conflictul petrecut la școală, Belonosov E. venea și îl numea cu cuvinte necenzurate. Ulterior, prin liceu după incident a auzit cuvinte urâte despre el de la colegii lui Belonosov E., care îi spuneau că „*здал Егора ментам*”. El înțelegea ce înseamnă și anume că a scris plângere la poliție. Totodată a indicat că Ivanciuc N. a fost trimis de Belonosov E. pentru a cere bani; - *declarațiile martorului Condrea N.*, care a declarat că partea vătămată Xxxx este colegul său de clasă. În ziua când a avut loc incidentul, după finisarea orelor, au ieșit afară cu Belenco D. De el s-a apropiat Ivanciuc N. și încă un băiat, care i-a chemat într-o parte să vorbească. Ivanciuc N. a spus că Belonosov E. este închis și trebuie ambii să de-a câte 10 lei pentru a-l scoate de la poliție. A spus că trebuie să adune suma de 500 lei, pentru a-l ajuta. În acel timp a sunat telefonul lui Xxxx, iar Ivanciuc N. i-a spus să i-l dea pentru a-l vinde sau să-i dea xxxx lei. Xxxx nu i-a dat nici telefonul, nici banii. Ivanciuc N. a menționat că dacă vor da bani în sumă de xxxx lei, toată școala va ține cu ei, iar în caz contrar va spune să nu le respecte. Discuția dată nu a fost auzită de nimeni. Victima i-a comunicat lui că dacă Ivanciuc N. va mai cere o dată bani de la el, atunci îl va anunța pe tatăl său. A mai explicat că a fost speriat din cauza incidentului ce a avut loc; - *plângerea lui Belenco S.*, potrivit căreia prin acțiunile concrete de șantaj și amenințare cu

aplicarea violenței săvârșite au fost comise la data de 23.05.2013, aproximativ la orele 15⁰⁰, Ivanciuc N. și o altă persoană necunoscută, la îndemnul lui Belonosov El., au solicitat de la fiul său să prezinte tot ce are în buzunare, să prezinte ce telefon are și să sustragă de la părinți bani (suma de xxxx lei), pentru a se clarifica în privința lui Egor. În aceleași circumstanțe, când era controlat prin buzunare, victima Daniil a fost amenințat cu omor și vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, precum că îi vor rupe picioarele dacă nu va aduce suma de bani solicitată către data de 24.05.2013 sau dacă va comunica altor persoane despre cele discutate; - *cererea privind recunoașterea în calitate de parte vătămată și parte civilă*; - *ordonanța din 06.10.2013 potrivit căreia Belenco D. a fost recunoscut în calitate de parte vătămată*.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpaților, în săvârșirea infracțiunii incriminate, astfel că nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Prin urmare, instanța de apel corect a reținut faptul că partea vătămată și inculpatul Belonosov Eg. învățau în același liceu „Xxxx”, iar Ivanciuc N. învăța la o școală din sect. Botanica, însă pe Belenco D. îl cunoștea din spusele lui Belonosov E. cu care sunt prieteni. Ivanciuc N. necunoscând victima și nefiind în nici o relație de prietenie cu acesta, putea solicita bani de la partea vătămată doar la indicația lui Belonosov Eg., deoarece din mulțimea de elevi aflați în curtea școlii, Ivanciuc N. l-a chemat într-o parte anume pe Belenco D. Mai mult că, Belonosov Eg. în liceu era o persoană autoritară, atât din punct de vedere pozitiv, cât și negativ. Astfel, necunoscându-se victima cu inculpatul Ivanciuc N. nici nu avea motive de a-i transmite careva bunuri ori bani, sau de a avea frică despre răspândirea unor informații defăimătoare prin liceu, decât doar prin implicarea lui Belonosov E.

La fel, instanța just a constatat că partea vătămată Xxxx a fost amenințată, fapt manifestat prin influența psihică a victimei, exprimată în promisiunea aplicării unor măsuri, răspândirea știrilor defăimătoare, cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății și anume, precum că îi vor fi rupte picioarele, în cazul în care nu va fi îndeplinită cererea.

Astfel, la calificarea infracțiunii de șantaj nu contează dacă a existat sau nu în realitate posibilitatea de a realiza amenințarea, fiind suficient ca victima

să perceapă amenințarea ca pe una reală. Comportamentul schimbat al victimei, starea de neliniște și frică a fost observată la partea vătămată de către mătușa acestuia, care a anunțat tatăl părții vătămate. Prin urmare, Ivanciuc N. putea cere bani de la Belenco D., doar la indicația lui Belonosov E., care învăța într-un liceu cu partea vătămată.

Implicarea lui Belonosov E. în amenințarea minorului Belenco D. cu scopul de a obține bani de la acesta se demonstrează prin declarațiile părții vătămate, conform cărora Ivanciuc N. a solicitat bani anume pentru a-l salva pe Belonosov E. de la poliție, care se confirmă prin depozițiile martorului Condrea N., care a fost prezent la momentul amenințării.

Totodată, la momentul înaintării plângerii de către reprezentantul legal al părții vătămate Belenco D., Belenco S., s-a cerut să fie atrasă la răspundere anume persoana lui Belonosov E.

Neîntemeiate fiind argumentele avocatului Grozova L. în numele lui Belonosov E. precum că declarațiile părții vătămate nu sunt pertinente și nu pot fi puse la baza învinuirii, din declarațiile părții vătămate rezultă că Belonosov E. nu este implicat în această faptă, inclusiv și că declarațiile lor sunt identice, or, declarațiile părții vătămate sunt constante pe parcursul procesului penal, nu sunt contradictorii și nu conțin divergențe, neexistând nici un temei de a pune la îndoială credibilitatea acestora, precum și depozițiile părții vătămate sunt radical diferite față de cele ale lui Belonosov Eg. Din declarațiile victimei Belenco D. rezultă că „Ivanciuc N. când a cerut banii, a spus că are nevoie de aceștia pentru a-l scoate de la închisoare pe Belonosov Eg. Când a găsit banii în buzunar, i-a luat ... Ulterior, Ivanciuc N. l-a întrebat de ce l-a dat pe Belonosov Eg. la poliție. Totodată, a explicat că Ivanciuc N. când cerea bani, a spus că Belonosov Eg. este la sectorul de poliție. La fel, a indicat că Ivanciuc N. a fost trimis de Belonosov E. pentru a cere bani”.

De asemenea, corect a fost respins temeiul indicat de avocat precum că careva cereri din partea lui Belonosov Eg. de a transmite bunurile care îi aparțin părții vătămate nu au fost și amenințările cu violența nici nu a putut fi, deoarece inculpatul nu a fost prezent în preajma liceului și nici la telefon nu a avut careva discuții ce ar constitui obiectul juridic al infracțiunii de șantaj, or, latura obiectivă a infracțiunii nominalizate, cererea făptuitorului reprezintă o pretenție, o revendicare făcută în orice formă.

Referitor la motivul avocatului inculpatului Belonosov E. precum că victima nu a înaintat careva pretenții față de inculpat, instanța de apel corect a

reținut în acest sens că reprezentantul legal al părții vătămate Belenco S. a înaintat acțiunea civilă în care a indicat pretențiile morale, acestea fiind înaintate față de ambii inculpați. Mai mult ca atât, în cadrul ședinței instanței de apel, partea vătămată Xxxx a relatat că are pretenții atât față de Ivanciuc N., cât și față de Belonosov Eg. (f.d.39, vol.III).

Cât privește argumentul din recurs că învinuirea adusă lui Belonosov E. nu este clară, care contravine prevederilor art.281 alin.(2) și 296 Cod de procedură penală, deoarece nu s-a specificat în ce constau elementele constitutive ale infracțiunii imputate, care este rolul lui Belonosov E., prin ce s-a manifestat amenințarea cu moartea, Colegiul penale ține să menționeze că, lui Belonosov E. în prezența avocatului i-au fost aduse la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire, fiindu-i expediată prin poștă și rechizitoriul, i-au fost explicate drepturile și obligațiile, însă careva demersuri referitor la neclaritatea învinuirii nu au fost formulate, precum și nu a fost înaintată nici o cerere privind concretizarea învinuirii, iar în cadrul ședinței instanței de fond la întrebarea președintelui ședinței dacă lui Belonosov E. îi este clară învinuirea adusă în baza art.189 alin.(2) lit., acesta a răspuns afirmativ, și anume că „*copia rechizitoriului a primit-o, învinuirea îi este clară, vina nu o recunoaște, dorește să depună declarații*” (f.d.200, 203, vol.II), fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată. Mai mult ca atât, nici ulterior în cadrul ședinței instanței de apel, din partea participanților la proces (inculpat și avocatul acestuia) nu au fost formulate cereri sau demersuri în acest sens.

Așadar, ținând cont de cele menționate mai sus și analizând materialele cauzei - ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul, Colegiul conchide că, învinuirea înaintată inculpatului Belonosov E. este clară și concretă, cu descrierea tuturor elementelor obligatorii prevăzute de normele de drept care reglementează întocmirea și adoptarea acestora.

Colegiul penal reține că, toate probele prezentate și cercetate în mod legal în cadrul ședinței instanței de fond și apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpaților Ivanciuc N. și Belonosov E. în comiterea infracțiunii ce i se impută, iar temeiuri pentru casarea hotărârii judecătorești lipsesc.

Argumentele recurențelor, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii de șantaj rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse

de avocați, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, în recursul declarat de avocatul Grozova L. aceasta critică soluția instanței și în latura civilă, însă Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a soluționat acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate, fiind încasat de la inculpați în beneficiul lui Xxxx prejudiciul moral în mărime de xxx lei, de la fiecare, astfel careva temei de a interveni în soluția adoptată instanța nu are.

În concluzie instanța de recurs conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea acestora, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să decidă asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de avocații Grozova L. în numele lui Belonosov E. și Caminscaia A. în numele lui Ivanciuc N., ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Belonosov Egor* și *Ivanciuc Nichita*, de avocatul Topală Igor în numele părții vătămate Belenco Daniil, ca declarat peste termen, iar cele de avocatul Grozova Liudmila în numele inculpatului Belonosov Egor și avocatul Caminscaia Aliona în numele inculpatului Ivanciuc Nichita, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 ianuarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti